

"Δελφοῖς μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίω πάντοτε".

"Εχομεν πεῖ δὲ, μια εἶναι ή μόνη Πραγματικότης, 'Αληθεία καὶ Ζωή, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ τὸ πάν, τὰ πάντα. Εἶναι ή Αύτάρκεια εἰς τὸ ΕΝΑ, ή Αύτάρκεια εἰς τὴν Πολλαπλότητα. "Ἐνας ΘΕΟΣ, εἰς τὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ. "Ἐνας ΘΕΟΣ πέραν Χρόνου καὶ Χώρου ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Εἰς τὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, ἔχφρασις, προέκτασις, ἐντὸς τοῦ ΙΔΙΟΥ τοῦ ΕΔΥΤΟΥ ΤΟΥ.

Δέν ύπάρχει χῶρος πού δέν ΕΙΝΑΙ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὴν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ, ὡς ἐπίσης καὶ δέν ύπάρχει χῶρος μέσα στὸν δποῖον νά μην εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ὡς ἔχφρασις ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ, στὴν δημιουργικήν ΤΟΥ προέκτασιν ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ή ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ή Κτίσις.

"Ωστε, εἰς τὴν Πολλαπλότητα θὰ δοῦμεν μόνον τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς προέκτασιν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΑΥΤΟΕΠΙΓΝΩΣΙΝ καὶ ὅχι ὡς Κτίσιμα. Στὸ σημεῖον αὐτὸς πρέπει νά εἴμεσθα πολὺ προσεκτικοί. "Αλλο δ ΘΕΟΣ ἄλλο τὸ Θεῖον.

Εἶχα πεῖ προέκτασις, ή προέκτασις δέν εἶναι τὸ Θεῖον, εἶναι δ ΘΕΟΣ. Τὸ μέσον δια τοῦ δποῖου γίνεται ή προέκτασις εἶναι τὸ Θεῖον, προσέξετε τὴν διαφοράν, τὸ ἔνδυμα εἶναι τὸ Θεῖον ὅχι αὐτὸς πού ἔνδυεται τὸ ἔνδυμα.

"Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, δ Πάντων 'Αγίων 'Αγιώτατος ΛΟΓΟΣ, ὡς καὶ πάντες οἱ ΔΟΓΟΙ, Θεῖες Μονάδες σ' ὅλες τές τάξεις, 'Αρχές, Κυριότητες, 'Αρχαγγελικές τάξεις Δογοϊκές δοσον καὶ 'Αγιοπνευματικές, ΕΙΝΑΙ, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ, ἀσχετο σὲ ποιάν φάσιν ἔχφράσεως θὰ δοῦμεν τὴν Θείαν αὐτήν Μονάδα. Προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτό. Σὲ ποιάν φάσιν ἔχφράσεως. Γιατὶ θὰ ἴδωμεν τὸ τέλειον τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ πλήρες εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ εἰς τὸ μέγιστον. Θά ἴδωμεν τὴν Θείαν Πανσοφίαν, τὸσον τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ δοσον καὶ τὴν ΛΟΓΟΤΗΚΗΝ καὶ τὴν ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ μέσα σὲ ὅλα τὰ σύμπαντα πλήρη καὶ ἀπόλυτον μέσα σὲ ἔνα κύτταρον, σ' ἔναν ἄτομον, σ' ἔναν ήλιον, σ' ἔναν Γαλαξίαν.

Μόνον οἱ τυφλοὶ τὸν Νοῦν δέν μποροῦν νά ἴδουν αὐτὸς τὸ μεγαλεῖον τὴν Θείαν Πανσοφίαν, τὴν Θείαν Παναγαθότηταν καὶ Παντοδυναμίαν. 'Ημεῖς ὡς ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας, θὰ τὴν δοῦμεν, θὰ τὴν μελετήσωμεν, θὰ τὴν διακρίνωμεν, θὰ γνωρίσωμεν τὰς διαφόρους φάσεις ἔχφράσεως αὐτῆς τῆς Θείας Πανσοφίας Παναγαθότητος καὶ Παντοδυναμίας καὶ θὰ ξεχωρίσωμεν τὸν ἔχφράζοντα 'Εαυτὸς καὶ τὸ ἔχφραζόμενον. 'Ως ἄνω οὕτω καὶ κάτω. "Οπως εἶναι δ Μακρόκοσμος εἶναι καὶ δ μικρόκοσμος. "Οπως εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καὶ τὰ σύμπαντα εἶναι καὶ δ "Ανθρωπος Θεία Μονάς Φυχή Αύτοεπίγνωσις, Μόνιμος προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις, Αύτοεπίγνωσις καὶ τὰ σώματά του.

Εἴμεθα εἰκόνων καὶ δημοίων τοῦ ΚΥΡΙΟΥ. Ποιοτικῶς, δημοιοι. Ποσοτικῶς, δημοφαλῶς ὅχι. "Η διαφορά, ή ἔννοια τῆς Κυριότητος, ἀλλά, τὴν κυριότητάν ἀπό πολὺ διαφορετικήν πλευράν θὰ πρέπη νά τὴν ἔννοησωμεν τῷρα παρά ἀπό τὴν συνήθη ἔννοιαν που γνωρίζετε ὡς ἄνθρωποι.

Γνωρίζοντας τὸν μικρόκοσμον πού εἶναι τὸ μέλημα ἔκδοστου ἔρευνητοῦ τῆς 'Αληθείας γνωρίζομεν καὶ τὸν Μακρόκοσμον. Γνωρίζοντας τὸν 'Ανθρωπον, γνωρίζομεν καὶ τὸν ΘΕΟΝ. Γνωρίζοντας τὸ ψλικόν σῶμα, ψυχικόν, Νοητικό, γνωρίζομεν τὰ σύμπαντα. Γνωρίζοντας τὸν Νοῦν ὡς τὸν χειρίζεται δ ἄνθρωπος, ὡς στοιχειακά, ἐπιθυμίας - σκέψεις, σκέψεις, γνωρίζομεν τὸν Νοῦν ὡς τὴν Ούσιαν καὶ 'Υπέρ ούσιαν, συντηρητήν καὶ μέσον συντηρήσεως τῶν συμπάντων δια τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Δέν εἶναι δημως δυνατόν για τὸν ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας νά ἀρχίση νά μελετᾶ τὰ σύμπαντα προτοῦ γνωρίσει τὸν ἔαυτὸν του. Θὰ γνωρίσῃ τὸν ἔαυτὸν του καὶ τοῦτε θὰ γνωρίσῃ καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ. 'Ως ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας γνωρίζομεν δτι, ἀνάλογο μὲ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, μέρος τοῦ ἔαυτοῦ μας εἶναι δ ἐσώτατος ἔαυτὸς μας Θεία Μονάς. Αὐτὸς δ ἔαυτὸς μας εἶναι δημούσιος τῷ ΠΑΤΡΙ, εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ στὴν Πολλαπλότητά ΤΟΥ. 'Η Θεία Μονάς ἔαυτὸς μας εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὴν Αύτάρκειαν ΤΟΥ, στὴν Πανσοφία, Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότητά ΤΟΥ, καὶ ἀρκετά ἔχομεν δημιλήσει δια τὸν ἐσώτατον ἔαυτὸν μας Θείαν Μονάδα, ὡς καὶ δια τὴν Πολλα-

πλειτηταί τοῦ ἔσωτάτου ἐαυτοῦ μας Θεῖας Μονάδος.

Τοῦ ΛΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἀγάλλεται μέσα εἰς τὴν Πολλαπλότητά τοῦ. Τοῦ ἕδιο καὶ δὲ αὐτοῖς μας Θεῖα Μονάδες ἀγάλλεται εἰς τὴν Πολλαπλότητά της.

Σὲ μιαν ἔκφρασιν τῆς Πολλαπλότητος τοῦ ΛΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, βλέπομεν τῶν Πάντων Ἀγίων Ἀγιώτατον ΛΟΓΟΝ, τὴν πληρεστάτην, μέσα στήν δποίαν βλέπομεν ἀπολύτως ἐν πλήρῃ ἴσορροπίᾳ τές τρεῖς θεῖες Ἰδιότητες, Πανσοφία Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότητα, τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, τὸν Κυβερνήτην, συντηρητὴν τῶν πάντων, τὴν Ζωὴν μέσα εἰς τὰ σύμπαντα.

Ἄνδρογο μὲν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ στὸν μικρόκοσμον ἔχομεν τὸν ἐαυτὸν μας ψυχὴν αὐτοεπίγνωσιν, μετέπονθεν διέλθη διέ τῆς Ἰδεᾶς τοῦ Ἀνθρώπου.

Ποία ἡ σχέσις τοῦ Οὐρανοῦ Ἀνθρώπου, τῆς Ἰδεᾶς τοῦ Ἀνθρώπου μὲν τὴν Θεῖαν Μονάδα ἐαυτὸν μας;

Ἐπηρεάζει δὲ οὐρανίος Ἀνθρώπος δὲ ἔσωτερος ἐαυτὸς μας τὸν ἔσωτάτον ἐαυτὸν μας Θεῖαν Μονάδα;

Ὑπδειται εἰς τὴν Ἰδεᾶ τοῦ Ἀνθρώπου δὲ ἔσωτάτος ἐαυτὸς μας Θεῖα Μονάδα, πιὸ πολὺ ἀπὸ διετῶν ὑπδειται μὲν Θεῖα Μονάδα Ἀρχαγγελική;

Δισφαλῶς δχι. Δέν εἶναι ζῆτημα ἐπιδράσεως ἡ ὑποχρεώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἐαυτοῦ μας Θεῖας Μονάδος, ἀλλὰ καθαρῶς ἐλευθέρας Βουλήσεως καὶ ἔκλογῆς. Καὶ θεὸς ἔλεγα διετῶν μας Θεῖα Μονάδας ἔχει τὴν ἔκλογήν καὶ μπορεῖ νῦν προεκτείνη ἀκτινοβολίες δικές τῆς δχι μόνον διέ τῆς Ἰδεᾶς τοῦ Ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ διέ ἄλλων Ἀρχαγγελικῶν Ἰδεῶν μέσα εἰς τὰ σύμπαντα. Διδτεῖ, δὲ μικρόκοσμος ὅμοιος μὲν τὸν Μακρόκοσμον ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ἔσωτάτον ἐαυτὸν μας Θεῖαν Μονάδα καὶ, ἂν δέν ἦτο οὕτω πως δέν θεὶς ὑπῆρχε τὸ δικαίωμα παραλληλισμοῦ τοῦ ἐαυτοῦ μας μὲν τῷ ΘΕῷ, ΛΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Σκεψθῆτε τοῦ αὐτοῦ.

Ωστε, δὲ μικρόκοσμος ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ἔσωτάτον ἐαυτὸν μας Θεῖαν Μονάδα. Καὶ ἡ πρώτη ἔκφρασις τοῦ ἐαυτοῦ μας Θεῖας Μονάδος εἶναι ἡ ἐλευθέρα ἔκφρασις τῆς βουλήσεως, ἀπεριδριστος, παντοδύναμη.

Μερικές ἀπὸ τές τέκτηνοβολίες τοῦ ἔσωτάτου ἐαυτοῦ μας, μόνον, διέρχονται διέ τῆς Ἰδεᾶς τοῦ Ἀνθρώπου. "Οσες ἀπὸ τῷ ΛΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἀκτινοβολίες διέρχονται διέ τῆς ΛΠΟΛΥΤΟΥ Ἰδεᾶς τῆς ἔκφρασεως εἶναι δὲ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι ΛΟΓΟΙ.

Ωστε, ἀνάλογο μὲν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ μέρος τοῦ ἐαυτοῦ μας ἔχομεν τὸν ἐαυτὸν μας ψυχὴν αὐτοεπίγνωσιν, αἰωνία δοτιότητα, προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτὸν, δχι δημιούργημα, δχι κατέται τὸ τοποχρονικόν. "Ἐχομεν τὸ κατερχόμενον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὡς λέγειν καὶ δὲ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Οὐρανοῦ "Ἀνθρώπον, ἀπὸ τὴν Ἰδεάν "Ἀνθρώπον τὴν δποίαν θεὶς πρέπη νῦν τιμᾶται, μιᾶς καὶ ἡ πληρεστάτη ἀνθρωπίνη ἀκτινοβολία τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ἐτέμησε τὴν Ἰδεάν αὐτὴν καὶ ἔδωσεν εἰς τὸν γῆγενον ἐαυτὸν τοῦ διονοματοῦ, δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. Διαβέβονται μέσα στὸ Εὐαγγέλιον, τώρα διντιλαμβάνεσθε διατέ διονομάτει δὲ Πολὺ Ἕγαπημένος τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, ΥΙΟΝ τοῦ Ἀνθρώπου, τὸν διελθόντα διέ τῆς Ἰδεᾶς τοῦ Οὐρανοῦ Ἀνθρώπου.

"Δλλούμωθίμως, πόσον πολὺ ἔχει παρεξηγηθῆ ἀυτὸς δὲ λόγος πρὸ πάντων ἀπὸ τούς Εὐαγγελικούς.

"Αγιοπνευματική ἔκφρασίς μας θεὸς ἔλεγα πῶς εἶναι ἡ Μονιμὴ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς μας, ἀλλὰ καὶ λογοῦκή ἐπίσης. "Δλλά καθαρῶς Ἀγιοπνευματική ἔκφρασις τοῦ μικροκόσμου εἶναι τὰ διαδιφοραὶ σώματά μας Νοητικό, Ψυχικό, καὶ παχυλόν ύλικον ὡς καὶ, τὰ αἰθερικὰ τῶν διντοῖς.

Νοητικό, ναὶ εἶναι Ἀγιοπνευματικό σῶμα μέσον τοῦ δποίου ἔκφρασίς τοῦ ἐαυτοῦ τοῦ ἡ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις καὶ μονιμὴ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἀλλὰ ώστεσον εἶναι κατώ ἀπὸ τὴν υπερσυνείδητον συνείδησιν, αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ΛΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. "Απὸ τὸ σημεῖον αὐτὸν ἀρχίζει τὸ ΛΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ νῦν κτίζη δημιουργικά τὰ μικρά σύμπαντα, δηλαδή, τὸ Νοητικό μας σῶμα, Ψυχικό σῶμα καὶ παχυλόν ύλικον σῶμα, μὲ τὸν ἕδιον τρόπον πού κτίζονται ὑπὸ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ καὶ τοῦ ΛΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, οἱ Νοητικοὶ κόδοι, Ψυχικοὶ κόδοι καὶ τὰ παχυλά ύλικά σύμπαντα.

"Επαναλαμβάνω, ώς άνω καί κάτω, τρόπος τοῦ λέγειν, καί έχομεν τά σώματά μας Αγκοκήνευματικό τά δποῖα ἐκλαμβάνομεν ώς τὸν ἔαυτὸν μας, ώστεσον, δὲν εἶναι δέ ἔαυτὸς μας τὸ ὑλικὸν μας σῶμα, οὔτε καί τὸ Ψυχικό, ἐπιθυμίες μὲ δῆλους τοὺς συναισθηματικούς κραδασμούς ή σκέψεις μὲ δλες τές ἐπιδράσεις ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ Χρόνου καί τοῦ Χώρου. Ἐπομένως δέ ἔαυτὸς μας προσωρινή προσωπικότης εἶναι ἔνα κτίσμα, ἔνα εἶδωλο, εἶδωλο τοῦ ἔαυτοῦ μας ἐντὸς τῆς ὕλης, παχυλῆς ὕλης, ψυχικῆς καὶ Νοητικῆς ὕλης, ώστεσον, εἶδωλο τοῦ ἔαυτοῦ μας.

"Διὰ κυττάζωμεν μέσα σ' ἔναν καθρέπτην θά δοῦμεν ποιδν; Τὸν ἔαυτὸν μας η τὸ εἶδωλον τοῦ ἔαυτοῦ μας; Καὶ ποίαν σχέσιν ἔχει δέ ἔαυτὸς μας μὲ τὸ εἶδωλον τοῦ η τὸ εἶδωλον μὲ τὸν ἔαυτὸν μας; Καὶ ἀσφαλῶς τὸ εἶδωλό πού βλέπομεν μεστὸν καθρέπτην ἔχει περισσερηγη σχέσιν μὲ τὸν ἔαυτὸν μας ἀπὸ δτε ἔχει σχέσιν μὲ ἔναν φυτὸν η ἔναν ζῶον η ἔναν πιηγόν νά εἴπωμεν, δὲν γομίζετε;

"Ωστε, ἄν μελετήσωμεν τὸ εἶδωλον μας ἐντινούμεν μερικῷ πράγματα διά τὸν ἐσώτερον ἔαυτο, ώστεσον, θά πρέπη νά εἰσχωρήσωμεν εἰς τὸν ἐσώτερον ἔαυτο διά νά μελετήσωμεν τὸν ἐσώτερον ἔαυτο πληρέστερον. Διγού χάριν, κυττάζοντας μέσα εἰς τὸν καθρέπτην βλέποντας τὸ πρόσωπόν μας θά διντιληφθοῦμεν δτε ἔχωμεν δύο ράτια, θά διντιληφθοῦμεν τὸ γενῦμα αὐτῶν τῶν δρυδαλύμων, θά πάρωμεν μίαν ἴδεαν τοῦ πῶς φαίνεται τὸ πρόσωπόν μας δὲν μποροῦμεν νά τὸ δοῦμεν, ἐντούτοις, βλέπομεν τὸ εἶδωλον τοῦ πρόσωπού μας μέσα εἰς τὸν καθρέπτην αὐτὸν καὶ κάτι θά μποροῦμεν νά γνωρίσωμεν τέλος πάντων για τὸ πρόσωπόν μας ἀπὸ τὸ εἶδωλον πού βλέπομεν μέσα σ' αὐτὸν τὸν καθρέπτην. Καὶ, ἄν ἔνα μικρό διντικείμενο μπετ στὸν ὄφαλον μας θά μπορέσωμεν μέσον τοῦ καθρέπτου αὐτοῦ νά τὸ ἀποβάλωμεν δὲν νομίζετε; Θά μάς ἔξυπηρετήσῃ δ καθρέπτης αὐτός.

Κυττάζοντας μέσα στὸ εἶδωλον τοῦ ἐσωτέρου ἔαυτοῦ μας ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως η Μονίμου αὐτοεπιγνώσεως πού εἶναι τὸ εἶδωλο αὐτό η παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις θά γνωρίσωμεν πολλά πράγματα, μελετῶντάς τές ἐπιθυμίες, λόγους για τές ἐπιθυμίες αὐτές, ἀνάγκες, τρόπον σκέψεως, τὰ συναισθήματα, μελετῶντάς τα θά γνωρίσωμεν τές αἰτίες πίσω ἀπὸ δλα αὐτά καὶ ἐπομένως θά γνωρίσωμεν ἐντινούμεν μέτρω, τε ὑπάρχει ώς αἰτία εἰς τὴν Μονίμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἔαυτο μας πού βλέπομεν ώς εἶδωλο εἰς τὴν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Καὶ σᾶς λέγω, πολλά κακά μποροῦμεν νά τα ἀποβάλωμεν κυττάζοντας εἰς τὸ εἶδωλο μας, ώστεσον, προσέξετε, κανεὶς δὲν εἶναι τὸσον ἀφελῆς κυττάζοντας μέσα σ' ἔναν καθρέπτην νά ἐκλαβῇ τὸ εἶδωλον του σάν τὸν πραγματικό ἔαυτον του.

Τὸ ἕδια ἀφελῆς θά εἶναι καὶ αὐτός πού θά ἐκλαβῇ ώς ἔαυτὸν του τὸσον τὸ ὑλικὸν του σῶμα δσον καὶ τὴν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἔαυτὸν του, τὴν παρούσαν μὲ τές ἀπότελειες, ἀδυναμίες, θυμούς, συναισθήματα, ἐπιθυμίες, σκέψεις τοποχρονικές, ἐνδιαφέροντα τα δποῖα γεννῶνται καὶ διαλύονται τὴν ἐπομένην. Ωστεσον, ἄν εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν μελέτην μας θά δοῦμεν δτε ὑπάρχει ἔνα κεντρικὸν σημεῖον, τὸσον εἰς τὴν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν πού εἶναι καὶ τὸ κεντρικὸν σημεῖον τοῦ ἐσωτέρου ἔαυτοῦ μας αὐτοεπιγνώσεως πού δνομάζεται αὐτοεπίγνωσις, "Ἐγώ, εἶμαι, "Ἐγώ, ἔναν κέντρο πού μένει σταθερόν, ἔναν κέντρον λήψεως ἐντυπώσεων, καὶ αὐτό τὸ κεντρον εἶναι ἀκριβῶς δ μελετητῆς δέ ἔαυτός μας αὐτός πού τῷ προσηλώνεται, σκέπτεται, διαλογίζεται, ἐπιθυμεῖ, θέλει νά γνωρίσῃ, καὶ κυττάζοντας μέσα βλέπει δτε ταυτοχρόνως γνωρίζει, τὴν γνῶσιν δὲν τὴν παίρνει ἀπὸ ἔξω μέσον τῆς προσηλώσεως ἀλλά, εἶναι ἔνας τρόπος διά νά θιαγείρῃ ἀπὸ μέσα του τὴν ἀνάμνησιν δτε τα πάντα γνωρίζει, τα πάντα κατέχει καὶ δτε ἀπέτελε τῷ πού εἶναι νά φέρῃ εἰς τὸ παρόν, μέρος τῆς θείας Πανσοφίας πού εἶναι η φύσις του

Για πρώτην φοράν δ ἐρευνητής ἀρχίζει, κυττάζοντας μέσα στὸ εἶδωλο του, μέσα στὸν καθρέπτην πού δνομάζεται παχυλή ὕλη, Ψυχική, Νοητική ὕλη νά διντιλαμβάνεται δτε τὸ εἶδωλο αὐτό εἶναι ἀπότελεσμα τῆς ἀντανακλήσεως ἐνδος ἔμυτοῦ πού στέκεται μπροστά σ' αὐτό τὸ εἶδωλο καὶ αὐτός εἶμαι, ἐγώ, καὶ ἐγώ, ώς αὐτοεπίγνωσις δὲν εἶμαι μέσα στὸ εἶδωλο, εἶμαι κάπου ἀλλοῦ, προσηλώνομαι στὸ εἶδωλο· καὶ μπορῶ νά τὸ μελετήσω, νά τὸ γνωρίσω σάν κάτι πού δὲν εἶμαι ἐγώ, σάν κάτι ξένον.

"Ο ἐρευνητής τῆς ἀληθείας θά ἀνακαλύψῃ εἰς τὴν ἐρευνάν του δτε, εἶναι δέ ἐρευνητής, μὲ τὴν δύναμιν νά ἐρευνᾷ αὐτό πού δνομάζει ἔαυτὸν του καὶ νά δινακαλύπτῃ· δτε δὲν εἶναι ξαυτός του αὐτό πού ἐρευνᾷ καὶ πού ἔως τῷ πού, τὸ νόμιζε για τὸ ἔαυτὸν του. Λόγοι δημως δὲν εἶναι ἀρκετοί για νά σᾶς διηγήσουν εἰς τὴν γνῶσιν αὐτήν, χρειάζεται η

ένδοσκοπησις καὶ ή ἀτελεῖας ἐμπειρίας. Σεῖς οἱ ἔδιοι πρέπει να ἔρευνήσετε, διότι μόνος εἶναι πρῶτον, ή προσήλωσις μέσα στὸ διπλοῦν αἰνερικόν τοῦ ύλικοῦ σας σώματος καὶ να γίνεται κύριοι, τοῦ Κινητικοῦ, αἰσθησιακοῦ καὶ ἀποτυπωτικοῦ αἰνέρος.

"Εχομεν δώσει ἀρκετά γυμνόσματα γι' αὐτήν τὴν ἔργασίαν, καὶ μετά, να προσηλωθῆτε εἰς τὴν δημιουργικήν ἔργασίαν ποὺ γίνεται ἐντὸς τοῦ ύλικοῦ σας σώματος ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ παχυλοῦ σας ύλικοῦ σώματος καὶ μετά θα εἰσχωρήσετε εἰς ἑτέραν ἔρευναν, ἔνδοσκοπησιν πλέον ὅχι μέσα στὸ παχυλό ύλικό σῶμα ἀλλά, μέσα εἰς τὴν προσωπικότηταν αὐτοεπίγνωσιν ἔαυτον σας, μέσα στὸ ψυχικό σῶμα σὲ ἕνα μέρος μεταξύ τοῦ διπλοῦ αἰνερικοῦ καὶ τοῦ ψυχικοῦ σώματος ποὺ σήμερα στὴν ἔρευνάν της ἡ ψυχολογία καὶ ἡ παραψυχολογία, δυνομάζει ὑποσυνείδητον. Ἡμεῖς θα λέγαμε, μελέτη τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως, καὶ, σύμφωνα μὲ τὸ μάθημα σημαίνει, παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ εἰδώλου ποὺ βλέπομεν ἐπὶ τοῦ καθρέπτου, να μελετήσωμεν τὰ διάφορά του σημεῖα διὰ νὰ ἀντιληφθοῦμεν αὐτὸν ποὺ στέκει μπροστά στὸν καθρέπτην καὶ βλέπει τὸ εἴδωλόν του μέσα στὸν καθρέπτην αὐτὸν.

"Ἀλλά, θα πρέπη να γνωρίσωμεν τὰ εἶναι διαθέτεις, τὴν φύσιν τοῦ καθρέπτου καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτήν ἔχομεν τρεῖς καθρέπτες, τὴν παχυλήν ύλην, τὴν ψυχικήν καὶ τὴν Νοητικήν ύλην. "Εχομεν μίαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ποὺ εἶναι τὸ δημιουργημα τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος, τῶν συναισθημάτων τοῦ ψυχικοῦ μας σώματος, τῶν σκέψεων μας Νοητικοῦ μας σώματος.

Τώρα δρχίζει ἡ σοβαροτέρα ἔργασία τῆς προσηλωσεως, ἔνδοσκοπήσεως, ἡ ἀνάλυσις τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως ἔαυτοῦ μας ποὺ σᾶς λέγω διὰ διαθέτει ἀρκετήν πονηρίαν καὶ θέλει να ἀντισταθῇ στὴν ἔρευναν αὐτήν τοῦ ἑτέρου ἔαυτοῦ της ὡς τὸν ἔκλαμβανε, στὴν πραγματικότητα, τοῦ πραγματικοῦ ἔαυτοῦ μας τῆς Μονάδος προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως, τοῦ ἔρευνητοῦ, τοῦ ἔρευνητοῦ τῆς ἀληθείας, αὐτοῦ ποὺ θέλει να γνωρίσῃ τὴν πραγματικότητα, αὐτοῦ ποὺ εἶναι ἡ Ζωὴ καὶ ἡ πραγματικότης ἡ ἔδια.

"Οταν συνεχίσωμεν τὴν ἔρευνάν μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν ἔρευνητην καὶ θὰ ἀντιληφθοῦμεν διετού, αὐτὸν ποὺ ἀναζητούσαμεν τὸν κατρόν καὶ νομίζουμεν διετού ήταν πολὺ μακρύ ἀπὸ μᾶς, δὲν ἦτο τέποτε ἄλλο παρά ήμετες οἱ ἔδιοι ποὺ ἔρευνοῦμεν, διὸ ἔρευνητής διεῖδος. Πιστεύετε με, πῶς δὲν εἶναι πολὺ μακρύς ἀπὸ τὸ εἴδωλο ποὺ ἀντικαθρεπτίζεται πάνω εἰς τὸν καθρέπτην διαθέτεις ποὺ μᾶς δίδει τὸ εἴδωλο, εἶναι πολὺ κοντά καὶ δὲν εἶναι τόσον πολὺ δύσκολον νὰ βρῆτε τὸν πραγματικὸν ἔαυτον σας, ἀλλά δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ἔχω ἥδη ὑποδείξει. Εἶναι διεῖδος διαθέτεις σας, θὰ φάσετες ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ποὺ εἶπε καὶ διὸ Πολὺς Ἡγαπημένος, "Ἐγὼ εἰμὶ η δόδος καὶ η ἀλήθεια καὶ η Ζωὴ". Ἐγώ, διατασθεῖτε ποῖοι εἰσθε ἐσεῖς ὡς ἐγώ, ὅχι εἴδωλο, ἀλλά δόδος, "Ἀλήθεια καὶ Ζωὴ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίω πάντοτε".

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρώτησις: "Ο ἄνθρωπος εἶναι εἰκὼν καὶ δμοίωσις τοῦ ΠΑΤΡΟΣ, αὐτὸς ἰσχύει μόνον για τὴν 'Ιδέα ἄνθρωπον ή ἰσχύει καὶ για ἄλλες ίδεες;

Ἀπάντησις: "Εχομεν μιλήσει για ἔναν μακρύκοσμον καὶ για τὸν ἄνθρωπον μικρόκοσμον. 'Ο ἄνθρωπος, Μακρόκοσμος, σύμφωνα μὲ τὸ μέθημά μας εἶναι τὸ ΛΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, προεκτάσεις ΤΟΥ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΛΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, τὰ σύμπιντα. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὴν πελλαπλητητὴν ΤΟΥ, δλες οἱ 'Αρχαγγελικές, 'Ιαγγελικές, δλες αἱ τάξεις θεῖες Μονάδες καὶ τοῦ ἀνθρώπου συμπειλαμβανομένου θείας Μονάδος ἔαυτοῦ του.

Μικρόκοσμος, εἶναι, η θεία Μονάς ποὺ ἔχει ἔκλεξει τὴν 'Ιδέα ἄνθρωπο καὶ προεκτείνεται ὡς εἶπα προηγουμένως καὶ μέσον ἄλλων ἴδεων, ἀκτινοβολεῖ σὲν ἥλιος, διῆλιος δὲν φωτίζει τὰ πρόσωπα μόνον ἀνθρώπων ἀλλά, καὶ δένδρα καὶ ζῶα καὶ ρυάκια καὶ βουνά καὶ θάλασσες, ὡς τόσον, φωτίζει τὰ χαμόγελα τῶν ἀνθρώπων ποὺ εἶναι καὶ σημαντικῶτερο παρά νὰ φωτίζει φύλλα δένδρων η τὸ τρέχωμα ζῶων, προσέξετε τὰ θέλω νὰ τῶ ἴδω. 'Ο ἄνθρωπος εἶναι μικρόκοσμος, εἰκὼν καὶ δμοίωσις τοῦ ΚΥΡΙΟΥ, εἰκὼν καὶ δμοίωσις.

Λί ἄλλας θεῖας Μονάδες ποὺ δὲν ἔχουν διέλθει διὰ τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ανθρώπου εἶναι δμοίωσις τοῦ ΚΥΡΙΟΥ ὅχι δμως εἰκὼν, προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν, δμοίωσις

εἶναι, εἰκάνω ὅχι. Μόνον δὲ ἄνθρωπος εἶναι δὲ ἀσωτος Υἱός πού ἐπιστρέφοντας παῖρνει τὴν θέσιν καὶ ξεύρει ποιέν πλέον κατέχει καὶ τὸ εἶναι μέσα εἰς τὸ παλάτι τοῦ ΠΛΤΡΩΣ ΤΟΥ.

*Ο πολὺ 'Ηγαπημένος, πόσον ὡραῖα τὰ ἔχει τοποθετήσει μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσῶτου. Μελετῆστε τὴν καὶ κάθε σημεῖον ἔχει μεγάλην σημασίαν.

*Ερώτησις: *Ως Θεῖες Μονάδες, προεκτεινόμενες εἰς 'Αρχαγγελικές τάξεις προεκτεινούν ως 'Δρχάγγελοι καὶ "Δγγελοι αὐτοεπιγνώσεις" η ἴσχυει μόνον για τὴν Ἱδέαν ἄνθρωπον η αὐτοεπίγνωσίς;

*Απάντησις: "Εχω πεῖ προηγουμένως. Οἱ ἀκτινοβολίες τοῦ ἥλιου στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων μᾶς φωτίζουν ὡραῖα χαμδγελα. Πάνω στὰ φύλλα τῶν δένδρων ἵδες ποτὲ χαμδγελα, περιορίζονται νὰ φωτίζουν καὶ νὰ δίδουν τὸ πράσινον χρῶμα τῶν φύλλων, δέν ἵδα πουθενά χαμδγελα στὰ φύλλα τῶν δένδρων, οὔτε τι τὸ ἔξαιρετικό στὸ τρίχωμα τῶν ζώων. Οἱ θεῖες ἀκτινοβολίες δέν εἶναι στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀλλοῦ; "Δν η θεία Μονάς έκανεις σου ἔχει προεκτείνει ἄλλες ἀκτινοβολίες σὲ δρχαγγελικές τάξεις, τῶν Μιχαήλ, τῶν Γαβριήλ, τῶν Ούριηλ, τὸ δέχομαι, εἶναι ἐντὸς τῶν περιορισμῶν τοῦ νὰ ἄρχουν ως Κύριοι τῶν στοιχείων καὶ τίποτε πέραν τούτων.

*Ερώτησις: Εἶναι μόνον ως συνειδήσεις καὶ ὅχι αὐτοεπιγνώσεις;

*Απάντησις: 'Δσφαλῶς. Εἶναι ἐντὸς τῶν καθηκόντων των, ἐντὸς τοῦ Παλατίου, δέν ἔργαν ἀπὸ τὸ Παλάτι.

*Ερώτησις: Μποροῦμεν νὰ καθορίσωμεν τὴν αὐτοεπίγνωσιν μόνον εἰς τὴν Ἱδέαν ἄνθρωπον;

*Απάντησις: Ναὶ, ὑπὸ τῆς ἔννοιαν πού γνωρίζομεν τὴν αὐτοεπίγνωσιν καὶ ἀφοῦ δυτική-φθοῦμεν τὴν διαφοράν της ἀπὸ τὴν λέξιν συνείδησιν. Εἶναι ὡρισμένα πράγματα πού χρειάζονται πολὺ πολὺ βαθύ διαλογισμό για νὰ εἰσχωρήσετε εἰς τὰς ἔννοιας καὶ νὰ δημιουργήσετε νέας·ἔννοιας. 'Δκριβῶς γι' αὐτό χρειάζεται διαλογισμός για νὰ διευρύνωμεν τὰς ἔννοιας.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Θέλω νὰ μελετηθοῦν τὰ τελευταῖα μαθήματα καὶ ἔχετε πολλὰ πράγματα νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ἔρωτήσετε ἐπὶ τῶν μαθημάτων αὐτῶν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".